

نمادو سىمبولى ئوستورەيى لە شىعەرى مەولەوى كورددا

احمد شريفى

ئوستورەيان مېتۇيان بە كوردى خۇمالى رەنگە بلىن ئەفسانە: بەشىكە لە بىرو باوەرى
هەرە كۆنى چاخو رەووانگەلى سەرەتايى مرۇف، كە پەيدا بوونى لە گەل ھامكارى
ئىنسان دەست پىدە كا و ھاولفى مرۇف دەوورانو بووارگەلى جۆر بەجۆرى مېژوويى
بىرپوھ و گە يوھتە سەردەمى ئىمە و ھەتا مرۇفئىش لە سەرگۆى زەوى بژى ئەستورەش ھاو
ژىيەتى.

لە راستى دا، ئوستورە نىشاندەرى شىوھى بىر كەردنەوھ و ھەلس و كەوتى بارى ئايىنى و
كۆمە لايەتى و مېژوويى و تەنەت راميارى و ئابورى ئىنسانى دىرىنەو روانگە كۆنە كانى
دەخۇيدا پاراستوھ و گە يوھتە چاخى مە.

ئەمپۇ لە ئاكادۇمى و مە كۆ عىلمى و زانستىھە كانى جىھان دا. گىرنگىكى ئەو تۆ بە
ئوستورە دەدرى، عىلمى ئوستورەوانى، يان مېتۇلۇژىيا بە چاويكى رىزەوھ، سەيرى
دە كرى و لە بەر تىشكى زانستى ئەم عىلمە سەيرى ھەلس و كەوتى مرۇف و ئەدەبىيات و
گەشت لايەنە كانى ژيانى دەدرى.

بەلام داخى گرانم، لە نىو ئىمەى كورددا، كە خاوەنى گەتجىنە يەكى مەزنى
ئوستورەيىن، مېتۇ ئەفسانە، نە تەنيا گىرنگى پى نادرى، بەلكو لەوانە بېژم، بى ئەوھى لە
بارى زانستى دۇخە كە بگەين، بەر بەرە كانىشى دە گەل دە كەين و ئاگادارى زانستى مەزنى
مېتۇلۇژىيا نىن.

ھەر لەم بووارەش دا، كە ھە تائىستا بۇ نمونەش توپۇزەوانىكى مېتۇلۇژىيانە، لە

ئەدەبى كوردى دا بەر چاۋ ناكەرى. ئەو ەش كەلەن و بۆشاىە كى زۆر گەورە بە لە ئەدەبى كوردى دا. چونكە ئىمەى كورد، ەەر نە تەنیا خىۋى ئۆستورەى نىۋچانەىن، بەلكو بەشىكى شەرىكە مالىشىن لە گەل گەنجىنەى ئۆستورەى ئىران و گەلانى پىشەستى ئىران. وە تەننەت بە ەۆى ئاىنزاكۆن و دىرىنە كانى وەك، ماترىالى سروسىتى و ەناسۆر پەرەستى مىترائىسمەو، تىكە لاۋىكى بەربلاۋمان، لە گەل ئەستورەى گەلانى يونان و رۆمى باستانىش دا ەەىە. رەنگە ەەر لەم بووارەش دا بى كە ناۋى ەىندى لە خوا و ژنخوا ەەرە دىرىنە كانى رۆم و يونان و ەىند، ئىستاش لە كوردستان دا ەەر ماون. بۆ نمونە ئاكۆ - ئاسۆ، سروه، شىوا، ئەىندرا - سەرىاس - ناھىد - ئاننا - تاۋوس - مارس و تەموز و دەيان وشە ناۋى تر... كە ەەر بە كەى بۆ خۆى ناۋى بە كىك لە خوا و ژنخوا - كانى گەلى ەىندو ئىران و رۆم و يونان بوون. ئەم ناۋ خوايانە، ئىستاش لە كوردەوارى دا ەەر ماون و دەژىن. ئەو ناوانە و بەسەدان و ەزاران ناۋى دىرىنى تر لە كەلەپۆرو شىعەرى كوردى دا نە تەنیا دەنگدانەو بە كى فراوانىان ەەىە، بەلكە ناۋن بۆ زۆر جىگاو مەكان و مەكۆى وەك كىۋو شاخ و چۆم و روبرو گوندودى. جا سەىر ئەو بە كە زۆر جار بىرو ئەندىشەى ئەوان چاخانىش لە حە كايەت و سەربوورى و سەرگوزشتە و رازۆى كوردى دا بەر چاۋ دە كەوى.

ئەز، لە روانگە بە كى مېتۆلۆژىيانە وە سەرنجىكى سەر پىيانەى شىعرو دىوانى مەولەویم داۋە و ئەم رەچەلە ئەندىشانە بەم تىدا كەردۆتە (۵) بەش:

- ۱- وشە ناۋو بۆ چوونى دەوورانى مىترائىسم دە شىعەرى مەولەۋى دا
 - ۲- وشە ناۋو بۆ چوونى دەوورانى پالەۋانى دە شىعەرى مەولەۋى دا
 - ۳- نىمادو ئەندىشەى دەوورانى زەردوشتايەتى دە شىعەرى مەولەۋى دا
 - ۴- نىمادو سومبىل و رووداۋە كانى دەوورانى ساسانى دە شىعەرى مەولەۋى دا
 - ۵- وە سەرنەنجام، بىرو بارەرى ئاىنزاكۆنە كانى كورد دە شىعەرى مەولەۋى دا
- ئىرەدا، ئەمەن زۆر بە كورتى پەرژاۋمە سەر لاىبەنە كانى پىنجانە، چونكە لە راستى دا،

ته گهر پیاو بیهوئی به وردی و تیرو تهسهل، تهوانه لیكداتهوه، كورد و تهنی باتمانیكی كاغزو عومریكی نوح ئاسای وهخت دهوئی.

A - وشه ناوو بوچوونی دهوورانی میترائیسم له شیعی مهولهوی دا:

سومبل و نماده كانی دهوورانی میترائیسم و ئوستورهی میترايهت، چهنه جارئی، له قالبی وشه دا، له شیعی مهولهوی دا، وه بهر چاو ده كهوئی، بو نمونه وشه گهلی [سوهیل - خورشید و میحراو...] پیوهندیكی تهواویان له كهل كۆنه ئاینزای میترايهت تهوه ههیه. وشه میهیر ئاو، له فهرهنگ و ئوستورهی میترايهت دا، به مانای په رستگه و پیرو مهزنی رینهی ئاینزایه كه هاتووه، ئهم وشهیه پاشان له چوارچیوهی فهرهنگی ئیسلامی دا بوته (محراب) و له فارسی دا بوته (مهرآب) و له كوردی دا، له بیچمی میهیر ئاو میر ئاو ده بیندرئی.

مهولهوی سه ره پای تهوهی كه وشه ناوی (میحراو) ی له بیچم و سیمای ئیسلامی دا

به كار هانیوه:

روونه پای میحراو هه ناسان سهرد [دیوانی مهولهوی لاپه ره ی ۱۵۴]. یان جه گو شه ی میحراو مزگی پا كه وه [ل ۱۵۵].

ئهم وشه یه له شكّل و قهواره ی میترايهتیش دا به كار هیناوه، وهك ده فهرموئی:

مورشید میراو سه ر جزی باده ی له یل [ل ۲۶۵]

ئهم دیارده شوینگه ئاینزایه، هه ر ته نیا له وشه ی (میهاو) دا قه نیس نه ماوه، به لكو وشه ی (سوهیل) كه ناوی ته ستیره ی به ره به یانی كورده واری و شوینیکه له كوردستانی به شی عیراق دا، پیوهندیكی راسته و خوئی له گه ل (خورشید) ی میترائیسمه وه ههیه و پالگه ی ئهم دۆزه ش فهرموده ی مهولهوی به:

چون سوهیل ره ونه ق په نجه ی ئافتاب [ل ۴۲۷]

ئهم پیکه وه هینان و پێك لكاندن (سوهیل) وهك په یكی هاتنی (خور) یش ههروه سا

ته ندیشه یه کی میترائیسمه كه له سومبل و نمادی پیروزی ئاینزای میترائیسمه، له شیعی

مهوله‌وی دا به شیوه گه‌لی [خورشید - خۆر - هه‌تاو - ئافتاب و ئافتاو] ده‌بیندری، به‌لام سه‌ره‌پای ئەم بۆ چوونه‌ش مهوله‌وی، ئەوان وشانه‌ی له چوارچێوه‌ی عیرفان و ئایینی ئیسلامیش دا به کار هێناو.

B - وشه‌و بیری ده‌وورانی پالەوانیه‌تی له شیعری مهوله‌وی کورددا:

مهوله‌وی به‌رزه‌ بیری فراویژ، هه‌ر نه‌ ته‌نیا، له گه‌نجینه‌ی دیرینی ئاینزای میترا ئیسمی که‌لک و هرگرتوو، به‌لکو نمادو سومبله‌کانی ده‌وورانی پالەوانی و ئەستۆره‌ی هه‌ره‌ کۆنی گه‌لانی ئاریایی پێده‌شتی ئیره‌ویچیشی له شیعره‌کانی دا، وه‌ به‌ر چاو ده‌که‌وی و له شیوه گه‌لی جۆر به‌جۆر سوودی لی بینوون.

و شه‌کانی [که‌ی - جه‌م - جام جه‌م - نه‌ورۆزو ئاوی حه‌یوان یان ئاب حه‌یوان] نموونه‌یه‌کن له‌و نمادو سومبله‌ ئۆستۆره‌ییانه، که له شیعری مهوله‌وی کورددا هه‌ن. ئەوانش پێوه‌ندیکی ئاشکرایان به‌ چاخی دیرینی پالەوانیه‌تی گه‌لانی ئیرانه‌وه هه‌یه. مهوله‌ویش له شیعرو هۆنراوه‌کانی دا، ئەم نمادو سومبلانه‌ی له سیمای سه‌ره‌کی و ره‌سه‌نی خۆیان و قه‌واره به‌ندی ئیسلامه‌تی دا به کار هێناون و ته‌نانه‌ت هێندی جار ئاویته‌ی به‌ کدیشی کردوون:

سوله‌یمان جاهی، جام جه‌م نیگه‌هی

سکندر شاهی، دارا ده‌رگه‌هی (ل ۵۰۷)

ئاوی ژیان یان ئاوی حه‌یات، که به‌ کی‌ک له نماده هه‌ره‌ دیرین و کۆنه‌کانی ئینسانه‌ بۆ زāl بوون به سه‌ر دێوه‌ زمه‌ی مه‌رگدا، له ئەفسانه‌ و ئۆستۆره‌ی زۆربه‌ی هه‌ره‌ زۆری گه‌لانی دونه‌یادا ده‌نگدانه‌وه‌یه‌کی به‌ کسانێ هه‌یه‌ و مرۆی خاکی ده‌یه‌وی، به‌م ئارمانجه‌ بگا که ئەنیره‌ی نه‌مان له به‌ین به‌ری و ژبواری و ژبیری هه‌میشه‌یی بۆ ئینسان جی بکا، وه‌ک سه‌ره‌کی ترین ئاره‌زوی ئینسانی له ئەفسانه‌ و ئۆستۆره‌دا هه‌یه، ئیستاش که ئیستایه ئەم ئاواته‌ له ده‌روونی ئینساندا هه‌ر ده‌ژی و مرۆف ده‌خوازی به‌ره‌و ئارمان با ژیریکی

و هها بلوی که مهرگ و نهمانی تیدا نه بی.

له هفسانه و ئوستوری گهلانی ئیرانی و هیندو یونان دا، هم ئاواته به و پهری بیراژی بی
گه یوه و له قالب و قه واره ی ئوستوریه بی به دهر بووه و چۆته قالبی خواکانی هفسانه بی
هه و گهلانه وه.

رهنگدانه وه ی ئازوان به ره و ئارمان باژی ری ئاوی ژیان، له شیعی مهوله وه ی دا، له سه ر
هه مان هه ندیشه ی دیرین بناغه ریژ بووه:

نه توره ی مانی ئاوه یوانی [ل ۳۱۱]

یان:

وینه ی گۆی حویاب ئاوه یوانی [ل ۴۹۶]

له هه ردوو به یته دیردا، مهوله وه ی هه مان ئاواتی کۆنی ئینسانی پالّه وانی نوئی
کردۆته وه و ئامانجی ئاوی حیات و ژیان بووه، بۆ به ره ره کانی ده گهل نه مان.
وشه کانی [که ی - جه م - جام جه م - و نه ورز] یش که هه ر کام بۆ خۆیان نوینگه یه کی
ده وورانی له میژنیه ی پالّه وانیه تی ئوستوره یین، له شیعی مهوله وه ی دا، به هه مان مانای
کۆن و دیرین و ئاواتی زووین به کار هاتوون و ته نانه ت هه یچ کامیشیان قه واره گۆریان به
سه ر دانه هاتوووه و له بیچم و سیمای نمادگه لی ئیسلامه تی دا، شاعیر به کاری نه بردون و
ناوه رۆکی سه ره کیان پاراستوووه.

C - نماد و هه ندیشه ی ده وورانی زردوشتا به تی له شیعی مهوله وه ی کورددا:

نماد و سومبله کانی دیرینی ده وورانی پالّه وانی، پاش په یدا بوونی زردشت و ئاغازی
ده وورانی دونالیسم و شیوایی چاخ و تافی فره خودایی، تیکه لا و میتۆگه لی سه رده می
زردوشتی مادی ده بن. به شیکی سه ره کیان، جل و به رگی نمادی ئوستوریه ی زردوشت و
ئاویستا ده پۆشن و له پیده شتی به رینی ئیرانو بیچه دا فره هه نگ و ئوستوره یه کی نوئی سه ر
هه لۆه دا، که ئیستا به فره هه نگی زردوشتی و هه ده بیاتی ئاقیستایی به ناو بانگه.

هم فره هه نگ و هه ده به ش به هه موو تایبه تمه ندی به کیه وه، بۆ ماوه یه کی زۆر

سهرانسهری پیدهشت و فهلای ئیرانی کۆن داده گری و ئاویتهی ژبانی گهلانی ههریمه که دهیی و له که له پۆرو ئهده بیاتی پاش خۆیدا رهنگده داتهوه.

دیاردهترین نمادی ئه و فهرههنگهش ئیستارهنگه پیری موغان بی، که وهک پیریکی سیماپاکی نورانی و یهزدانی له فهرههنگی کلاسیکی گهلانی ئیرانو ییچ دا جیوار بووه:

خاک پای حهزرت پیر موغانهم [ل ۲۸]

مهولهوی ههر نه تنیا خاکی پای پیری موغان بووه، بهلکو له نمادو سومبلهکانی تر ئهده بیاتی ئافیتایی و زهردوشتایهتی وهک [مه یخانه، باده، په یمانه، پیاله، ساقی و جام] یش له شیعرهکانی دا، که لکی وهگر تووه، و به دهیان جار له شیوه و بیچمی جوراوجوردا سوودی لهوان بینووه، که هیندی جار له سیماو نمادی سهرهکی دان و هیندی جار له روالهتی عیرفانی ئیسلامهتی دا پالاشتهی شیعری کردوون.

ئاور، یان به فهرموده ی پیرمان [ئاو و ئاهیر] یش نمادو سومبلیکی ئهده بیاتی ئهستۆری زهردوشتایهتی و ئاویستایی به، که له شیعری مهولهوی دا دهیندری.

ئهم ناوه، زور جار بهلکانهوهی وهک [ئاویردان - ئاهیردان - ئاتشگه - ئاتشگا] له شیعری مهولهوی دا هاتووه، که قهواره کهشی ههر ههمان مانای دیرینی ده به خشی و خیه کهشی [ئههریمه ن] ه، به لام وشه ناوی ئههریمه نی خیهی ئاگر، له شیعری مهولهوی دا، سیماو روالهتی ئیسلامی پهیدا کردووه و بوته (شهیتان).

نهوی وه ریش خهند سوخرمه ی شهیتان [ل ۶۴]

جگه له وهش، (دیو) که یه کیک له نیهادو نماده په لیدهکانی ئوستوره یی چاخی پالوانی به و ئاویتهی ئوستوره و فهرههنگی ئافیتایی بووه، له شیعری مهولهوی دا، ههمان بیچمی په لیدو ناپاکی بهدفعری دیرینی پاراستووه:

ره فیکم مهینهت، ئه نیسم دیوه ن [ل ۳۹۳]

ههروهک چۆن، دیو له ئایینی مزده ئسنادا سیمانی نیگاتیفی پهیدا کردووه. ههر بهم شیوه یهش له شیعری مهولهوی دا جیوار بووه.

جگه له وانه‌ی که له‌م به‌شه‌دا باسم کردن، وشه‌وو ناو وشه‌گه‌لی [مانی - قه‌قنوس - هوما - تاووس و سه‌مهنده‌ر] یش نمادگه‌لیکی میژوویی کۆنن؛ که له شیعری مه‌وله‌وی‌دا ره‌نگدانه‌وه‌یان هه‌یه و ته‌نانه‌ت جاریکیش باسی نه‌ورۆز ده‌کا و ده‌بیژی:

سه‌بزه‌ن، سۆسه‌نه‌ن، نه‌ورۆز گولانه‌ن (ل ۴۷۳)

D - سومبل و رووداوه‌کانی ده‌وورانی ساسانی ده‌شیعری مه‌وله‌وی کورددا:

وه به‌لام ده‌شیعری مه‌وله‌وی و چامه‌کانی‌دا، هه‌ر ته‌نیا ده‌نگدانه‌وه‌ی شه‌و چاخ و ده‌وورانانه‌ی که باسما‌ن کردن، وه به‌ر چاو ناکه‌وئ، به‌لکو له‌نمادو سومبله‌کانی ئۆستوریه‌ی ده‌وورانی ساسانی‌ی به‌و په‌رپی شیوايه‌وه‌که‌لک و هه‌رگر تووه و هونراوه‌کانی پی ره‌نگامه‌کردوه.

له‌م بو‌واره‌ش‌دا ده‌کری دیارده‌بو [بیستون - فه‌ره‌اد - شیرین - خوسره‌و - په‌روین - چۆگان‌و...] بکه‌ین:

گاوه‌بیستون هه‌ستی بیناوه (ل ۹۱)

یان:

ده‌ست (شیرین) یش ماوه‌رۆ وه‌یاد

فه‌ره‌ادی نه‌تاق، فه‌رقه‌که‌ی فه‌ره‌اد (ل ۹۲)

هه‌روه‌ک ده‌زانین، پیوه‌ندیکی قول و ئۆستوریه‌ی له‌نیوان بیستون و فه‌ره‌ادو شیرین‌دا هه‌یه و سه‌ربووری ته‌وان سی‌یان بۆ ته‌به‌شیکی سه‌ره‌کی له‌ئه‌فسانه‌ی که‌له‌پۆری ئۆستوریه‌ی گه‌لانی ئیران و هه‌ر یه‌ک بوونه‌نمادو سومبلیک له‌نیوان کۆمه‌لانی هه‌راوی خه‌لکدا.

جا دیاره‌که‌مه‌وله‌ویش، بی‌گومان له‌نزیکه‌وه‌بیستونی گه‌رده‌نکشی وه‌چه‌م وینیوه، بۆ بیره‌وه‌ری و ژبانده‌وه‌ی ته‌م ئۆستوریه‌ی و پالنه‌وانی سه‌ره‌کی کاره‌ساته‌که‌فه‌ره‌اد به‌ [نالهی فه‌ره‌ادی زامه‌ت سه‌خته‌ن (ل ۴۱۶)] یاد ده‌کات و [شیرین] ی گه‌راویشی له‌هه‌مان سومبل و نماد ئۆستوریه‌ی‌دا فه‌رامۆش ناکا:

له یل ئاسانازی، شیرین جه مائی (ل ۴۸۲)

جه مائی شوخ و شهنگی شیرین له نمادی جوانی دا و رهنجی فهرهاد له نمادی
بیوهری دا، که مهولهوی باسی لیوه کردوون، نیشاندهری ئۆستوریه کی کۆنی ئەم
سهرزهوی بهن هیچ کهس نه و اچۆ وه فهرهاد رهندهن.

نه قش (شیرین) ش نه رووی سهنگ که ندهن.

E - وه به لام سهره نجام، بیرو باوهری ئاینزاکانی کۆنی کورد له شیعی مهولهوی دا:
مهولهوی ههر چهند به بیرو باوهر مرۆفیکی موسولمان و عارف و سۆفیکی خاوهن
ریبازگه بووه. به لان به هۆی مه کۆی ژبانی دهوهری به وه، که ههر له کۆنه وه مه لبه ندی
پیرۆزی میتۆلۆژیای ئاینی و ئاینه دیرینه کانی کورد بووه وه له هه ورامان و گۆران دا
ژباوه و گه و ره بووه و هاموو شۆی خیلاتی سۆران و گۆرانی هه ریمه که ی کردووه.
که متازۆر که وتۆته بهر شوینگه ی ئاینزاکۆنه کانی ده فهره که. به شیوه یه که که نمادو
سومبلی تهو باوه پانه ی له شیعه کانی دا به زهوقی دیارن و هه تاراده یکی زۆر ئەندیشه و
ئۆستوریه ی ئاینزای کا که بی و یاری و ته هلی هه قی له هۆنراوه کانی دا به کار هیناوه. به کینک
له نمادو سومبله کانی ئاینزاکۆنه کانی کوردی وه ک ئیزه دی - هه ساره بی - یاری کا که بی و
ته هلی هه ق، ریزو که پامه تی تایبه تی به بۆ چه زه تی هه لی [سلاوی خوای لی بی] هه لئس و
که وتی ئاسایی و رۆژانه ی هه موو دین و ئاینزاکۆنه کانی کورد به ناوی هه لی - یا هه لی -
مه ده د ژ هه لی - یار له هه لی - یارمه تی جه هه لی - ده ست پیده کا و ره مزی ئەم
یاری خوازی به ش به [یا هه لی مه ده د] ده ست پیده کات:

مه ده د یا هه لی په ی سه فهر که ره مه یل

مه نزل وه مه نزل تا مه نزل گه ی له یل (ل ۵۰۲)

وه نمادیکی تری ته و کۆنه ئاینزایانه به گشتی وشه ی [یار] و [یاری] و [یاران] که

مهولهوی ئەم وشه یه ی زۆر جار وه که نمادی دینه کۆنه کان به کار هیناوه:

باده ی بی واده ی فه نام وهرده بۆ

شهرت بۆ، کامین شهرت؟ یاران کرده بۆ (ل ۱۴۴)

وہ یان:

جامی جہ معجون دہرد تہوگاران

دورد وا مہندہی بہ زمہ کہی یاران (ل ۱۵۰)

بہ زمیمان جہم بۆ چون ہہردہ جارار

بنوشین جامی وہ یاد یاران (ل ۱۰)

لہم سی بہ تیدا، جگہ لہوشہی یاران کہ پیفیکی میتولژیی ٹاینزا دیرینہ کانی کوردہ،
باسی [مہی] یہ کیش دہ کاکہ (یاران) شہرت و مہرجی پی دہ بہستن. کہ لہ راستی دا، رہنگہ
مہ بہستی [مہی جہم خانہ] بی. کہ لہ ریازی ٹاینزا کۆنہ کان دا سویندی پی دہ خون و
شہرتی یاری پی بہ جی دینن.

لہ بہیتی تہوہ لی ریزی سی وہم دا، دیار دہ کاتہ سہر بہ زمی مہی نوشینی جہم خانہی
ٹاینزا کۆنہ کانی کوردو بہریزہ وہ یادی لیوہ دہ کات.

تہم شیوہ تہندیشہیہ، کاتی لہ شیعری مہولہ وی دا گولژو دہ پی کہ دہ چتہ ریژاوی کہ
رہندو تاوایہ پیروزہ کانی یاری و تہہلی ہق دہ بیٹی:

دیدہم (ریژاوہ) روخسارہم (زہردہ)ن.

ج داخ (یاران)، (پیران) م کہردہن (ل ۲۵۴)

لیژہ دا، [ریژاو - زہردہ - یاران - پیران] ہر چوار ناوی گوندو تاوایی - گہ لیکن کہ لہ
نزیک گۆری پیروزی بابا یادگاری ریہری یاری و تہہلی ہق و کاکہ پی ہلکہ وتون.

مہولہ وی کاتی دہ چیتہ سہر گلکۆی بابا یادگار بہو پہری سۆزی دہروونہ وہ، بہ

چامہ بہ کی (۱۸) بہیتی ستایشی بابا یادگار دہ کا:

خہ یلی مہلولم یا پیر ہیمہ تی

وہ یان:

ہیمہ تت باعیس رہستگاری بۆ

يار بۆ ديار بۆ يادگارى بۆ (ل ۲۹)

لەم سى دېرە شيعرەدا، وشە گەلى پىرو يارى ھەرتە ك رەمىزى ئايىنى كاكەبى و يارى و
 ئەھلى ھەقن و سوبىلىكى نامادى زۆربەى ئاينىزا دىرىنە كانى كورد بە حىساو دىن.
 سەرەپاي ھەموو ئەوان قسانە، مەبەستى سەرە كى من ئەو ھە نىيە كە بىژم خوای
 نەخواستە مەولەوى موسولمان نەبوو و لادەر بوو، بەلكو ئامانجى من
 تەنبا توژە وانىكى كورتى مېتۆلۆژىيانە بوو لە شيعرى مەولەوى كورددا.
 ھەر لەم بوو ھەدا ئە گەر باسى ستايشى يەزدان و پىغەمبەر و يارانى لە شيعرى
 مەولەوى دا شىكر ئېتەو، رەنگە مەسنەوى ئاسايەك بىي.

سنە - پايىزى ۱۳۷۰